

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2015, declarat de avocatul Ala Popa, în numele inculpaților

Șerpinschi Iuri Vasile, născut la 26 iulie 1965 în s. Butor, r-nul Grigoriopol, locuitor al s. Sîrcova, r-nul Rezina, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Șerpinschi Vitali Iuri, născut la 15 august 1994, originar și locuitor al s. Sîrcova, r-nul Rezina, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Șerpinschi Vadim Iuri, născut la 20 februarie 1993, originar și locuitor al s. Sîrcova, r-nul Rezina, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Sandu Artur Mihail, născut la 15 decembrie 1993, originar și locuitor al s. Sîrcova, r-nul Rezina, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>18.09.2014 – 04.02.2015,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>23.02.2015 – 05.11.2015,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>29.01.2016 – 30.03.2016.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Rezina, din 04 februarie 2015, inculpații Șerpinschi Iuri, Șerpinschi Vadim, Șerpinschi Vitalie și Sandu Artur au fost achitați de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că: „în acțiunile lor nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”.

2. Instanța de fond, a constatat că inculpații Șerpinschi Iuri, Șerpinschi Vadim, Șerpinschi Vitalie și Sandu Artur sunt învinuiți că, la 29 aprilie 2014, pe la orele 18.00, aflându-se la coada iazului din s. Țahnăuți, r-nul Rezina, din motive huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, exprimând o obrăznicie deosebită, intenționat și fără careva motiv, i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului lui Brașovean Sima, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 239D din 19.06.2014, vătămări corporale neînsemnate, sub formă de entorsă a ligamentelor degetului II al mâinii stângi.

Acțiunile inculpaților au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 287 alin. (2) Cod penal, ca huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșite de patru persoane.

Instanța a statuat, că întru confirmarea faptelor și vinovăției inculpaților, acuzarea a invocat declarațiile părții vătămate Brașovean S., martorului Oncea V., procesele verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie și raportul de expertiză medico-legală nr. 239 D din 19 iunie 2014.

Însă, faptul încălcării de către inculpați a ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței, nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată.

Raportul de expertiză medico-legală nr. 239 D din 19.06.2014, nu poate servi ca probă, or, pe lângă faptul că proveniența în urma acțiunilor inculpaților și a cui anume, a unicii leziuni corporale sub formă de entorsă a ligamentelor degetului II a mâinii stângi, stabilită la S. Brașovean, așa și nu a fost dovedită în cadrul ședinței de judecată, însăși partea vătămată în cererea adresată procurorului, precum că aceasta nu a fost provocată de inculpați. Locul unde, potrivit acuzării, ar fi avut loc cazul – pășunea din extravilanul s. Țahnăuți, r-nul Rezina, prin natura și destinația sa, nu poate fi considerat ca fiind unul public – circumstanță esențială la calificarea acțiunilor ca huliganism.

Astfel, inculpații urmează a fi achitați, pe motiv că în acțiunile lor nu a fost stabilită prezența faptelor infracționale.

3. Procurorul în Procuratura raionului Rezina, Ghenadie Bulhac, a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă.

Apelantul a invocat, că instanța de fond, contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, nu a dat apreciere fiecărei probe examinate și analizate de către

acuzare din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța nu a dat o apreciere specială depozițiilor părții vătămate și a martorului Oncea V., proceselor verbale de prezentare spre recunoaștere a persoanelor după fotografie, prin care partea vătămată a recunoscut în persoanele care l-au agresat, pe inculpați, raportului de expertiză medico-legală nr. 239 D din 19.06.2014, că părții vătămate i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de entorsă a ligamentelor degetului II a mâinii stângi, care se referă la vătămare neînsemnată a sănătății, anunțul telefonic înregistrat în Unitatea de gardă a Inspectoratului de Poliție Rezina la 29.04.2014, orele 19:40, în care se menționează, că Brașovean S. a fost maltratat de persoane necunoscute lui.

Totalitatea probelor prezentate și administrate de partea acuzării sunt veridice, însă instanța de fond nu le-a luat în considerație, pronunțat o sentință ilegală, neîntemeiată, cu erori de fapt și de drept, privind achitarea inculpaților.

3.1. A declarat apel și partea vătămată Brașovean S., solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă.

Apelantul a invocat, că vinovăția inculpaților este dovedită prin declarațiile lui, că inculpați i-au aplicat mai multe lovituri cu pumnii și cu picioarele peste diferite părți ale corpului, fără nici un motiv, iar Șerpinschi I. i-a rupt degetul, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală, fiind chiar și internat în spitalul din r-nul Rezina.

Declarațiile lui sunt confirmate și de martorul Oncea V., care a văzut cum el a fost maltratat de inculpați.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2015, ambele apeluri au fost admise, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Șerpinschi Iuri a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale, ce constituie 12.000 lei.

Șerpinschi Vitalie, Șerpinschi Vadim și Sandu Artur au fost condamnați în baza art. 287 alin. (3) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10.000 lei, fiecare.

Instanța de apel a constatat, că la 29.04.2014, aproximativ ora 18.00, inculpații Șerpinschi I., Șerpinschi V., Șerpinschi V. și Sandu A., aflându-se la coada iazului din s. Țahnăuți, r-nul Rezina, din motive huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, exprimând o obrăznicie deosebită, intenționat și fără careva motiv, i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Brașovean S., cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 239 D din 19 iunie 2014 - vătămări neînsemnate, sub formă de entorsă a ligamentelor degetului II a mâinii stângi.

Instanța a reținut că inculpații nu au recunoscut vina și au declarat că împreună cu Cîrjanovschi P. și Ursachi A., au decis să meargă la prins pește. Lângă fosta fermă de porci dintre s. Sîrcova și s. Piscărești, au intrat în pârâu și prindeau pește cu mâinile, aflându-se la 150 de metri de coada iazului. De ei s-a apropiat paznicul de la iaz, care le-a comunicat că pot prinde pește doar până la

plasă, cerându-le să scoată plasa din apă. Apoi a venit Brașovean S., care a strigat la paznic de ce le-a permis să prindă pește. Înțelegând că nu li se permite să pescuiască, ei au ieșit din apă, și s-au pornit spre s. Sîrcova, având cu ei aproximativ 15 pești, cu greutatea de vreo 100 gr. Brașovean S. s-a pornit din urma lor, cerându-le să arate ce pește au prins. S-a apropiat de ei la o distanță de vreo 5 metri. Nici unul din ei, nu l-a apucat de mână, nu l-a lovit și nici nu l-a agresat pe Brașovean S.

Totodată, vinovăția inculpaților este confirmată prin probele administrate

Astfel, partea vătămată a declarat că primul l-a agresat Șerpinschi V. Când s-a apropiat de Șerpinschi I. pentru a vedea ce pește are în pachet, Șerpinschi V. i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea rinichiului, iar Șerpinschi I. l-a apucat de mână și i-a rupt degetul. Ulterior, toți inculpații s-au năpustit asupra lui, aplicându-i lovituri. El a fugit, dar i-a fotografiat din spate pe inculpați pentru a-i găsi mai repede. Tot conflictul a durat vreo 20 minute și s-a petrecut la marginea iazului. Intenționa să se împace cu inculpații, a scris și cerere în acest sens, însă inculpații nici nu au venit să-și ceară scuze.

Martorul Oncea V. a declarat că Brașovean S. a vrut să vadă ce pește au inculpații în sacoșă. Unul din inculpați l-a apucat de mână și a început să-l lovească. Brașovean S. avea degetul rupt. El s-a speriat și a fugit. A văzut clar cum Șerpinschi V. l-a agresat pe Brașovean S.

Conform proceselor verbale de prezentare spre recunoaștere a persoanelor după fotografie din 23.06.2014, partea vătămată i-a recunoscut pe inculpați drept persoanele care l-au agresat.

Potrivit raportului de expertiză medico legală nr. 239 D din 19.06.2014, lui Brașovean S. i-au fost cauzate leziuni corporale sub forma de entorsă a ligamentelor degetului II a mâinii stângi, care posibil a fost pricinuită în rezultatul acțiunii cu un corp dur, bont, care se califică ca vătămare neînsemnată a sănătății.

Conform doctrinei, huliganismul este o faptă săvârșită în public, dar nu neapărat într-un loc public. Conform art. 131 Cod penal, prin fapta săvârșită în public se înțelege fapta comisă: a) într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârșirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului; b) în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane; c) într-un loc inaccesibil publicului, cu intenția ca fapta să fie auzită sau văzută, dacă aceasta s-a produs față de două persoane; d) într-o adunare sau reuniune de mai multe persoane, cu excepția reuniunilor care pot fi considerate cu caracter familial, datorită naturii relațiilor dintre persoanele participante; e) prin orice mijloace recurgând la care făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului. Astfel, întotdeauna infracțiunea de huliganism presupune ipostaze cu implicații publice, dar numai în unele cazuri este săvârșită în locuri publice.

Nu există nici un temei de a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor părții vătămate și a martorului Oncea V.

Or, atât în instanța de fond, cât și în cea de apel, partea vătămată a menționat că Șerpinschi V. i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea rinichiului, iar

Șerpinschi I. l-a apucat de mână și i-a rupt degetul. Ulterior, toți cei patru s-au năpustit asupra sa și au început să-i aplice lovituri. După ce a scăpat din mâinile lor, a fugit mai departe, iar cele patru persoane au plecat. Martorul Oncia V. a declarat că a văzut cum unul din inculpați l-a apucat de mână și a început să-l lovească. A văzut că inculpații l-au lovit pe Brașovean S. și acesta avea degetul rupt.

Reieșind din prevederile art. 93 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, declarațiile părții vătămate sunt un mijloc de probă de aceeași valoare ca și declarațiile inculpatului, a părților civile ori civilmente responsabile, a martorului.

Este eronat și argumentul primei instanțe, precum că instanța nu are motive să nu creadă declarațiilor inculpatului Șerpinschi I., potrivit cărora, aflând că anterior Brașovean S. a activat în cadrul IP Rezina, iar el fusese anterior condamnat, avea temeri de amenințările lui Brașovean S., că dacă nu-i vor îndeplini cerința de a-i transmite 600 dolari SUA va fi rău, iar feciorii săi și Sandu A., care între timp pleaseră la lucru în Belarus, vor fi anunțați în căutare și reținuți la intrarea în țară, deoarece prin faptul că inculpații Șerpinschi I., Șerpinschi V., Șerpinschi V. și Sandu A. au achitat lui Brașovean S. prejudiciul material în sumă de 600 dolari, inculpații de fapt au recunoscut fapta imputată, fapt confirmat de către Șerpinschi I. în instanța de apel, că ei i-au achitat părții vătămate suma de 600 dolari pentru conflictul cu peștele și cerându-și scuze.

Instanța de apel a respins argumentul avocatului inculpaților, precum că partea vătămată a înaintat cerere de împăcare cu Șerpinschi I., Șerpinschi V., Șerpinschi V. și Sandu A., ceea ce demonstrează că inculpații nu au comis infracțiunea incriminată. Or, partea vătămată a menționat în instanța de apel că a avut intenția de a se împăca cu inculpații, dar, dat fiind că inculpații nici nu și-au cerat scuze, a renunțat la această idee.

Nerecunoașterea vinei de către inculpați nu poate fi reținută, fiind făcută cu scopul de autoapărare și de a evita răspunderea penală, drept garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO.

Intenția inculpaților în comiterea huliganismului este confirmată prin probe cercetate, care coroborează între ele.

Instanța a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșite de patru persoane.

La stabilirea pedepsei inculpaților, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că infracțiunea săvârșită este una gravă, că inculpații Șerpinschi V., Șerpinschi V. și Sandu A., anterior nu au fost condamnați, fiind caracterizați pozitiv, că inculpatul Șerpinschi I. a fost condamnat anterior, antecedentele penale fiind stinse, că circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, concluzionând că reeducarea și corectarea lor este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

5. Avocatul Ala Popa a declarat recurs ordinar, în numele inculpaților, în care solicită casarea acestei decizii, cu menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a indicat, că instanța de apel a apreciat declarațiile martorului acuzării Oncea V. ca probă veridică, ce demonstrează vinovăția inculpaților, deși la urmărirea penală, în instanța de fond și de apel, acesta a dat declarații diferite.

Instanța de apel, a ignorat să aprecieze circumstanțele invocate de apărare.

Este inexplicabilă aprecierea drept probă, a raportului de expertiză din 19.06.2014, or conform acestuia s-a stabilit că în urma maltratării lui Brașovean S. i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate, sub formă de entorsă a ligamentelor degetului II al mâinii stângi, în situația în care, în raportul numit se constată că vătămrile au fost cauzate în alte circumstanțe decât cele ale cazului dat, fapt confirmat și prin declarațiile părții vătămate în instanța de fond. Astfel, instanța de apel, face constatări false, contrar circumstanțelor cauzei date.

Instanța de apel, nu a dat nici o apreciere declarațiilor martorilor Ursachi A. și Cîrjanovschi P., care au fost prezenți la producerea presupusului incident între Brașovean S. și inculpați, aceștia comunicând, că inculpații nu i-au aplicat ultimului nici o lovitură și nu au adresat cuvinte injurioase.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Rezultă, astfel, că recursul nu întrunește condițiile legale de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea

atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar declarat, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lor infracționale în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Brașovean S., a martorului Oncea V., procesele verbale de prezentare spre recunoaștere a persoanelor după fotografie din 23.06.2014, prin care partea vătămată a recunoscut inculpații drept persoanele care l-au agresat, raportul de expertiză medico legală nr. 239 D. din 19.06.2014, conform cărui lui Brașovean S. i-au fost cauzate leziuni corporale sub forma de entorsă a ligamentelor degetului II a mâinii stângi, care posibil a fost pricinuită în rezultatul acțiunii cu un corp dur, bont, care se califică ca vătămare neînsemnată a sănătății, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, acestea confirmând în mod concludent prezența în faptele inculpaților a acțiunilor de huliganism.

Se reține, că în raportul de expertiză medico legală nr. 239 D. din 19.06.2014, nu se conține constatarea că vătămarile i-ar fi fost cauzate părții vătămate în alte circumstanțe decât cele ale cazului dat, deci argumentul recurentului în sensul vizat este neîntemeiat (*pct. 5. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau

reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul inculpaților, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, și invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal (*pct. 5. din decizie*).

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2., 4. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpaților au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ala Popa, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2015, în privința inculpaților Șerpinschi Iuri Vasile, Șerpinschi Vitali Iuri, Șerpinschi Vadim Iuri și Sandu Artur Mihail, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 aprilie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco